

SİRKÜLER

Sirküler No : 2015/65

Sirküler Tarihi : 09.11.2015

Konu : **Yıllık Ücretli İzin Sürelerinin Kullanımı Hk.**

Bilindiği gibi 4857 Sayılı İş Kanununun 53.üncü maddesinde işçilere verilecek yıllık ücretli izin süresi;

- Bir yıldan beş yıla kadar (beş yıl dahil) olanlara ondört günden,
- Beş yıldan fazla onbeş yıldan az olanlara yirmi günden,
- Onbeş yıl (dahil) ve daha fazla olanlara yirmialtı günden,

az olamaz. Yer altı işlerinde çalışan işçilerin yıllık ücretli izin süreleri dörder gün artırılarak uygulanmakta olup, ayrıca onsekiz ve daha küçük yaştaki işçilerle elli ve daha yukarı yaştaki işçilere verilecek yıllık ücretli izin süresi yirmi günden az olamaz.

4857 Sayılı İş Kanunu'nun 56.maddesinin 3.fıkrasında; "Ancak, 53 üncü maddede öngörülen izin süreleri, tarafların anlaşması ile bir bölümü on günden aşağı olmamak üzere en çok üçe bölünebilir." şeklinde belirleme bulunmakta olup, yıllık izinlerin en az on gün süre ile kullanılması gerektiği belirtilmiştir.

Ancak Yargıtay 7. Hukuk Dairesi 21 Ocak 2014 tarihli kararında eğer işçinin talebi mevcut ise o zaman kullanılan izin günleri on günden az da olsa kullanılmış kabul edilmesi gerektiği ve hesap yapılırken bu günlerin mahsup edilmesi gerektiği belirtilmiştir.

Buna göre; işçinin talebi mevcut ise, yıllık izinler on günden az olacak şekilde de kullanılabilir.

Söz konusu karar sirkülerimize ekinde yer almaktadır.

Bilgilerinize sunarız.

Saygılarımızla,

KAPSAM YMM LTD. ŞTİ.

Yargıtay 7. Hukuk Dairesi 2013/17206 E. , 2014/692 K.

- **YILLIK İZİN**
- **DÜRÜSTLÜK KURALI**

İŞ KANUNU (4857) Madde 56
TÜRK MEDENİ KANUNU (TMK) (4721) Madde 2

"İçtihat Metni"

Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen hükmün, Yargıtayca incelenmesi davalı vekili tarafından istenilmekle, temyiz isteğinin süresinde olduğu anlaşıldı. Dosya incelendi, gereği görüldü:

1.Dosyadaki yazılara, hükmün Dairemizce de benimsenmiş bulunan yasal ve hukuksal gerekçeleriyle dayandığı maddi delillere ve özellikle bu delillerin takdirinde bir isabetsizlik görülmemesine göre davalının aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan temyiz itirazlarının reddine.

2.Davacı vekili, davacının 25.08.2009-15.10.2010 tarihleri arasında çalıştığını, davacının iş sözleşmesinin kanuna aykırı olarak davadan kum çıkarmaya zorlanması nedeniyle haklı olarak feshedildiğini iddia ederek kıdem tazminatı ile fazla çalışma, ulusal bayram genel tatil, hafta tatili ve yıllık izin alacaklarının tahsilini talep etmiştir.

Davalı vekili, davacının sebepsiz yere işten ayrıldığını, fazla çalışma yapmadığını davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

Mahkemece davanın kabulüne karar verilmiştir.

Somut olayda, hükme esas alınan bilirkişi raporunda davacının 2 yıl 2 ay 22 gün çalıştığı belirtilerek 28 gün üzerinden yıllık izin alacağı hesaplanmıştır. Bilirkişi 10 günden az kullandırıldığından 1 ve 2 günlük izin sürelerini mahsup etmemiş, Mahkemece de kısa süreli izinlerin mazeret izni niteliğinde olduğu kabul edilmiştir.

Davacının 25.08.2009-15.10.2010 tarihleri arasında 1 yıl 1 ay 22 gün çalıştığı bilirkişi tarafından kıdem tazminatı hesabında başlangıç ve bitiş tarihlerine uygun olarak gösterildiği halde yıllık izin hesabında maddi hata yaparak davacının 2 yıl 1 ay 22 gün hizmeti bulunduğu yanılığısıyla 2 yıl üzerinden hesaplama yapılmıştır. Karar bu yönden hatalıdır.

4857 sayılı Yasanın 56/3.maddesine göre yıllık izin sürelerinin 10 günden aşağı bölünemeyeceği belirtilmiştir. Ancak, 10 günden az sürelerle yıllık izin kullanma taleplerinin davacı işçiden geldiği anlaşılacakla TMK'nun 2.maddesine göre herkes haklarını kullanırken dürüstlük kuralına uymak zorunda olduğundan ve bir hakkın kötüye kullanılmasını hukuk düzeni korumayacağından süreler 10 günden az olsa da yıllık izinden mahsup edilmelidir.

Yıllık izin hesabında çalışma sürelerinin hatalı esas alınması ve kullanılan izin sürelerinin düşülmemesi hatalı olup bozma nedenidir.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın, yukarıda yazılı nedenlerle **BOZULMASINA**, peşin alınan temyiz harcının istek halinde davalıya iadesine 21.01.2014 gününde oybirliğiyle karar verildi.